

Szekeres-Varsa Vera Konrád Györggyel

Második férjemmel, Konrád Györggyel.

A terhességet rosszul bírtam, keveset jártam be az egyetemre, mert azt mondták, hogy sokat kell sétálnom. Volt egy hűséges sétáló társam, Konrád György. Lógott az egyetemről, és velem sétált. Aztán később őt kizárták az egyetemről, azzal a váddal, hogy eltitkolta, hogy kereskedő apjának több alkalmazottja volt. Holott csak arról volt szó, hogy a szezonban, amikor nagy volt a forgalom, felfogadott néhány segítőt.

Az első férjemmel 1955-ben váltunk el hivatalosan, de már 1954-ben szétmentünk. Amikor megvolt az utolsó tárgyalás, elmentünk Konráddal az ötödik kerületi anyakönyvi hivatalba, hogy akkor most bejelentkezzünk házasságra. Már addigra le is foglaltunk egy szobát Tihanyban. Oda kellett adni a személyi igazolványt, és abban még az volt, hogy házas vagyok. Az anyakönyvvezető dermedten rám nézett, és azt mondta: "De hát Ön férjnél van." Mondom, elváltam. "Hát ennek itt nincs nyoma. Mikor vált el?" "Tegnap." Mondta, hogy akkor halasszuk egy kicsit későbbre, amikor jogerőre emelkedik. Vagy rohanjunk el a bíróságra, mondjuk meg, hogy ne kézbesítsék, hanem adják oda, és azon a napon jöjjünk el, amikor jogerőre emelkedik.

Konrád Györggyel a házasság hét évig tartott. Szétmentünk, mert kiderült, hogy nem vagyunk összevalók. Ő egy egészen kiváló ember, de férjnek nem alkalmas, legalábbis húszéves korában nem volt az.